

Ιστορικό γεγονός με σημασία, από τη συνεδρίαση της Ελληνικής Βουλής της 15^{ης} Φεβρουαρίου 1921, που δείχνει τη σχέση των Εβραίων με την Ελλάδα.

Ο βουλευτής **Δαβίδ Αλχανάτη** υποστήριξε ότι ο εβραϊκός κόσμος της Ελλάδας παρακολουθούσε τις περιπέτειες του έθνους και ένωνε τη φωνή του σε κοινή διαμαρτυρία εναντίον του τρόπου με τον οποίο αμφισβητούνταν τα από αιώνων αναγνωρισμένα ελληνικά δίκαια, εκφράζοντας έτσι την αντίθεσή του στην επιδιωκόμενη επανεξέταση της Συνθήκης των Σεβρών.

Πηγή: **Γεώργιος Καλαντζής, Διδακτορική διατριβή «Οι παράγοντες διαμόρφωσης της εκπαιδευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους για τους Μουσουλμάνους της Δυτικής Θράκης, 1919-1928»**, Τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών, Φιλοσοφική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης, Ρέθυμνο 2002, σ. 284:

«Η δημοσιοποίηση της πρόθεσης των Μεγάλων Δυνάμεων να επανεξετάσουν τους όρους της Συνθήκης των Σεβρών που αφορούσαν στο μέλλον της Θράκης και της Σμύρνης με την ταυτόχρονη επανεμφάνιση της Βουλγαρίας ως διεκδικητή θρακικών εδαφών σε μια τέτοια περίπτωση, επανέφερε τις μνήμες από την βουλγαρική συμπεριφορά του 1913 στους μουσουλμάνους διευκολύνοντας έτσι τους ελληνικούς χειρισμούς ενώ προκάλεσε και την αντίδραση των Αρμενίων και των Εβραίων.

Από το βήμα της ελληνικής Βουλής, στην συνεδρίαση της 15^{ης} Φεβρουαρίου 1921 ο Παπαζιάν Οχανές Κεβόρκ (πληρεξούσιος Ραιδεστού) δήλωσε ότι «ως αντιπρόσωπος των Αρμενίων της Θράκης εν τη Ελληνική Συνελεύσει...τους οποίους κοινοί αγώνες σφαγών και δηώσεων συνδέουσιν αρρήκτως μετά του ελληνισμού, διαμαρτύρονται κατά της μελετωμένης αναθεωρήσεως της Συνθήκης των Σεβρών, ήτις θέλει είσθαι επιβράβευσις των σφαγών τούτων και δηώσεων, ελπίζουσι δ' ότι η παγκόσμιος συνείδησις θα πείση τους κραταιούς της Γης, ότι η επαναφορά της τουρκικής δεσποτείας θ' αποτελέσει στίγμα της παγκοσμίου ιστορίας».

Στην ίδια συνεδρίαση, ο Δαβίδ Αλχανάτης (πληρεξούσιος Θεσσαλονίκης) δήλωσε ότι «ο εβραϊκός κόσμος της Ελλάδας παρακολουθώντας τις περιπετείες του Έθνους ως τας της ίδιας αυτού πατρίδος ενούται μετ' εμού εις κοινήν διαμαρτυρίαν εναντίον του τρόπου δια του οποίου ζητούνται να σφαιρισθώσι δίκαια απ' αιώνων ανεγνωρισμένα και απαράγραπτα...οι εβραϊκοί πληθυσμοί της Ελλάδος και δή οι νεώτεροι -και είμαι ευτυχής διότι ομόδοξος συνάδελφος εκ των νέων χωρών εβεβαίωσε τούτο- γευθέντες της χαράς της ελευθερίας και της δικαιοσύνης της ελληνικής ισοπολιτείας θ' αναλογισθώσι μετά φρίκης τας συνεπείας πιθανής επαναφοράς και επαναγωγής υπό την δεσποτείαν δεσποτών τοιούτων, οι οποίοι έγιναν ερυθρότεροι αφ' ό,τι ερυθροί ήσαν μετά τας σφαγάς της Παλαιστίνης και των Ιερών τόπων των Εβραίων, και θα ήθελον να εκφράσωσι την ευχήν των προς τους ισχυρούς της γης, όπως εν τη ρυθμίσει των πραγμάτων του κόσμου λάβωσιν υπ' όψιν των τα απαράγραπτα και τα απ' αιώνων δια σπατάλης αφθόνου αίματος κτηθέντα εθνολογικά δίκαια. Αλλ' είμαι υποχρεωμένος -και ως αξιωματικός του ελληνικού στρατού από δεκαετίας υπηρετών εν τω στρατώ φρονώ ότι έχω το δικαίωμα τούτο- να διακηρύξω από της έδρας ταύτης ότι εφ'

όσον εις και μόνον Έλληνα υπάρχει δυνάμενος να φέρη τα όπλα του ουδέποτε θα επιτραπή τα δίκαια ταύτα να παραγνωρισθώσι».

Πρακτικά των Συνεδριάσεων της Γ' εν Αθήναις Συντακτικής των Ελλήνων Συνελεύσεως.
Αθήνα: Εθνικό Τυπογραφείο 1921, σελ.327

Πρακτικά των Συνεδριάσεων της Γ' εν Αθήναις Συντακτικής των Ελλήνων Συνελεύσεως.
Αθήνα: Εθνικό Τυπογραφείο 1921, σελ.321

Για το έργο Εβραίων βουλευτών στο Ελληνικό Κοινοβούλιο διαβάστε επίσης:

* **Λέων Α. Ναρ**, [Οι Ισραηλίτες Βουλευτές στο Ελληνικό Κοινοβούλιο \(1915 - 1936\)](#), Έκδοση Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία (2011).